

Kdo z vás už by alespoň jednou nezaslechl ve spojitosti s pražským folkovým děním slovo **KRYCHLE**

? Myslím, že takových moc nebude. Ti zasvěcenější dokonce vědí, že KRYCHLE je sdružení na způsob divadelního spolku, a že jejími stálými členy jsou například písničkáři Jeroným Lešner, Michal

Knébl, Petr Sedláček nebo František Vlček. Fandové KRYCHLE by k tomu všemu ještě dodali, že pravidelné krychlácké večery se konají každý poslední čtvrtek v Balbínově poetické hospůdce, že jsou povětšinou monotematicky zaměřené, a také že v nich většinou stihne účinkovat takřka polovina stálého osazenstva tohoto excentrického sdružení.

A také proto, že v Krychli na přelomu roku dojde k jedné docela podstatné změně, požádal jsem jejího dosavadního principála **Milana Jablonského** o krátký rozhovor:

*Milane, v letošní folkové sezóně vyvrcholil jev, který bych nazval krychlizací českého amatérského písničkářství - mezi finalisty písničkářského Krtečka v Náměšti, respektive na Konopišti, bylo bezmála 40 % účastníků buď stálých, nebo občasných spolupracovníků Krychle. Čím si tento jev vysvětluješ?*

Svědčí to asi o tom, že nejsme jen folkový cirkus, založený na trapárnách a srandičkách, ale základ Krychle tvoří, a vždycky tomu tak bylo, především muzikantská kvalita. Ty legrácky jsou tam jako bonus navíc. A když už ses zmínil o Krtečkovi a krychláckých písničkářích ve finále, musím ještě dodat, že i přes těch pěkných 40 procent byla Krychle okradena, protože tam chyběl jeden z těch, kteří Krychli táhnou - Franta Vlček. Říkám to trochu tvrdě, ale myslím, že musím mít větší přehled o kvalitách "svých" písničkářů než někdo, kdo je posuzuje podle tří písniček v nějakém konkurzu.

*Proč myslíš, že právě Franta Vlček má v Krychli a obecně u posluchačů takový úspěch?*

Lidi nejsou blbci a poznají, když na ně někdo nehraje divadlo ve stylu - já jsem Velký Umělec, a přitom jeho písničky jsou excelentní, po textové i hudební stránce, šmrncnuté swingem i takovou tou starotrampskou melodikou. A pak je tu ta jeho sladká roztržitost. Neberu ji jako mínus, takovej Lutka někdy během dvouhodinového koncertu nedohrál půlku písniček, protože zapomněl text, a stejně jsme ho milovali.

*Spoustě folkových posluchačů - zvláště těm mimopražským - zůstává pojem Krychle i přes její častou medializaci však poněkud skryt, nebo přinejmenším alespoň obestřen lehkou rouškou tajemství; můžeš tedy stručně objasnit, co je - nebo čím alespoň do této doby bylo - sdružení Krychle?*

Já bych tomu nechal tu roušku... Slyšel jsem třeba fámy, že Krychle má tak vysokou návštěvnost proto, že všichni písničkáři vystupují nazí. Tak ať se zvědavci přijdou přesvědčit na vlastní oči...

*Krychle od svého vzniku prošla několika fázemi, které byly rozděleny malými odmlkami, dokázal bys jednotlivé fáze stručně popsat? Co bylo vlastně tím prapůvodním hybným momentem k založení Krychle?*

V roce 1987 bylo dost obtížný udělat si takzvaný "přehrávky" jako písničkář, protože cenzura byla neskutečná a odevzdat texty svých písniček na odbor kultury byla sebevražda. Proto se pár pražských písničkářů dalo dohromady s tím, že takhle snáz proklouznou bolševické kontrole. Samotná Krychle vznikla na festivalu v Jistebnici, kam jsme jezdili každoročně soutěžit, na popud moderátora Jirky Čáry Hantla. Sestava Pepa Kvasil, Honza Houška, Vláďa Dobeš, Franta Vlček, Jirka Zip Suchý a moje maličkost začala od ledna 1988 vystupovat v pražském klubu Amfora. V listopadu 1989 jsme projekt pozastavili, pokusili jsme se vrátit na podzim příštího roku, ale o folk byl tenkrát mizivý zájem. Všichni poslouchali hity na Evropě 2. Skutečný comeback přišel až v lednu 1999 v Salmovské literární kavárně, kde šéfoval Jirka Hrdina, s nímž jsme později přešli do Balbínovy poetické kavárny. Jestli dobře počítám, tak to je celých 6 let a zhruba 60 originálních představení. Specifikou Krychle totiž je, že je každý večer premiérou a derniérou zároveň.

*Pojďme se nyní zaměřit na to poslední údobí Krychle, které se - jak už jsi předeslal - váže s literární kavárnou v Salmovské, a později především s Balbínovou poetickou hospůdkou. Bylo těžké znovu přesvědčit diváky i účinkující, aby si našli čas a začali pravidelně do Krychle měsíc co měsíc docházet?*

Co se týče účinkujících, problém samozřejmě žádný nebyl a pokud někdo v určitém termínu nemohl, dal se vždycky snadno nahradit stejně kvalitním písničkářem - v tom byla a je výhoda poměrně velkého počtu členů Krychle. Nikdy jsme nemohli hrát v plném obsazení, to bychom byli v Balbínce až do rána - účinkující se více či méně pravidelně střídají. Diváci chodili od samého začátku v hojném počtu, což mě nikdy nepřestane překvapovat. Zpočátku chodili

pamětníci původní Krychle a naši přátelé, později se diváctvo přelévalo. Někteří chodí pravidelně, jiní občas, Krychli postupně objevovali noví a noví diváci.

*Pokud si dobře pamatuju, tak někdy v roce 2002 proběhl dokonce jakýsi konkurz nových písničkářských tváří do Krychle. Podařilo se najít nějaké mladé talenty?*

Tomu předcházelo snad jediné krizové období Krychle za oněch 6 let, kdy začala návštěvnost mírně klesat. Skončil Jirka Zip Suchý, odmlčel se Humbuk, bylo nás najednou málo a lidi asi přestaly zajímat pořád stejné ksichty. Chyba byla i na mé straně, protože jsem to v kontextu toho všeho začal flákat a diváci jsou na tohle citliví. Ten konkurz nás doslova zachránil, protože přišli Arnošt Frauenberg a Petr Sedláček, o něco později taky tvoje Šaolinstvo - a úroveň toho základu Krychle, tedy muziky, šla neuvěřitelně nahoru. A já dostal novou chuť, nový impulz, takže i ta "divadelní" část představení se asi zlepšila.

*Podle jakých kritérií sis v průběhu let vybíral do Krychle spolupracovníky z řad písničkářů?*

Jak okolo konkurzu, tak i v jiných případech, jsem se snažil všechno konzultovat s ostatními písničkáři - hlavně šlo o to, nezatáhnout mezi nás někoho, kdo by ostatním neseděl především po lidské stránce. Poslední slovo jsem měl nakonec já a snažil jsem se, aby ten příchozí človíček přinesl do sdružení něco nového, něco, co tam dosud chybělo.

*Krychle, to ale nejsou jen písničkáři, jak už jsi před chvílí naznačil. Pro většinu diváků znamená Krychle především monotematicky zaměřené scénky, dialogy, monology, případně jiné literární či divadelní útvary. Ví se také, že prakticky všechny scénáře pochází z tvého autorského pera. Je to těžké - měsíc co měsíc cucat z prstu nová a nová témata, nové a nové nápady?*

Jasně, že je to těžký. Člověk se pořád víc a víc vycucává, začíná se opakovat, začíná se děsit příštího blížícího se termínu Krychle. Je pravda, že když se najde dobrý téma a chytí se "slina", dá se napsat celý scénář během jediného dne. Někdy jsem psal ovšem scénář během jednoho dne z nutnosti - ve čtvrtek ráno v den koncertu :-).

*Máš nějaké stálé inspirační zdroje (televize, denní tisk, internet)?*

Člověk to samozřejmě všechno vnímá, ale nedá se říct, že by to byly přímo zdroje. Jistě - když přijde Standa Gross se svou kampaní Myslím to upřímně, hned v příští Krychli mu to prostě musíme otlouct o drštičku... LeGrace se nedá dělat ve vzduchoprázdnu, musí vycházet ze života. A život jsou dneska z velké části taky média.

*Dokázal bys zavzpomínat na jednu dvě Krychle, které se z tvého pohledu obzvlášť vydařily?*

To je těžký, chybí mi správný odstup, ale asi ta lampasácká, ve které jsme dokonce měli kostýmy - moje plukovníká uniforma mě ještě dneska svrbí na těle, a pak možná ze září minulého roku Krychle o pubertě s hostující puberťačkou Luckou Faltýnkovou. Perfektní byl i letošní lednový recital Franty Vlčka k jeho padesátinám.

*V Krychli čas od času účinkuje i tvůj syn Petr Jablonský, dnes již poměrně známý imitátor. Bylo těžké ho přesvědčit, aby si občas do Krychle přišel zahrát?*

Nebylo, protože čas od času potřebuje půjčit prachy a na koho se může obrátit? Na tátu. Za odměnu pak může vystupovat v Krychli zadarmo. On ale v Krychli začínal už v roce 1990, to mu bylo tak nějak kolem dvanácti, a dodnes si pamatuju na jeho přednes budovatelské básně Soudruhu Nikotine s cigárem na rtech.

*Spousta lidí se domívá, že s Petrem spolupracuješ jako textař i na jeho dalších, již ryze profesionálních projektech. Jak to tedy je?*

Ne, nespolupracuji. Scénáře si píše sám, pouze má povolení "vykrádat" to, co jsem napsal pro Krychli. Využívá toho především tehdy, když mu hoří termín a nestihl by nic sám napsat.

*Již v říjnu tohoto roku jsi vyhlásil, že by sis chtěl na nějaký čas opět od Krychle odpočinout nebo snad s účinkováním v ní skončit úplně. Co tě vedlo k takovému rozhodnutí?*

To se můžeme vrátit k odpovědi na jednu z předchozích otázek. O tom vycucávání se, o

opakování se, o tom, že jsem se začínal děsit termínu příští Krychle. Když to člověk dělá jako koníčka, v podstatě zadarmo, a ještě ho to děsí a přestává bavit, je čas skončit.

*Myslíš, že se časem tenhle pocit z eventuelní další Krychle změní, a nebo že to je navždy? Jinými slovy - dokázal bys nyní alespoň teoreticky připustit, že by ses ke Krychli ještě kdy vrátil, a nota bene ještě na původní autorsko-principálskou pozici?*

Jak se trefně říká - nikdy neříkej nikdy. Takže... jak říká Standa Grossů, dokážu si to představit, ale nemyslím si, že se to stane.

*Jakýmsi "náhradním otcem" si krychláci prozatím zvolili Jirku Zipa Suchého a pod jeho laskavým dohledem by měly proběhnout také všechny jarní Krychle (čili leden - červen). Diskutovali jste s Jirkou nebo ostatními členy Krychle už trochu o tom, jak by měly poslední čtvrtky v měsíci v Balbínce dál vypadat?*

Zúčastnil jsem se schůzky, dokonce jsem ji sám inicioval, ale spíš jako "poradní orgán", nechci klukům předepisovat, jak by měli v Krychli pokračovat. I když mě to samozřejmě zajímá a budu jim držet pěsti. Pokud vím, mělo by to mít nové schéma: postupně se vystřídají písničkáři se svými recitály, do nichž budou zvát vybrané členy Krychle i hosty zvenku. Protože to na každého vyjde tak jednou do roka, měly by to být supr koncerty - každý se bude samozřejmě chtít předvést a trumfnout kolegy...

*Prosincová Krychle však ještě bude pevně v tvé režii. Na webové stránce se můžeme dočíst, že to bude Best of a najdeme zde i jména interpretů. Přesto se zeptám - je něco konkrétního, na co se můžeme těšit??*

Pokusil jsem se vybrat 8 scének, které se podle mých vzpomínek za těch 6 roků nejvíc líbily, zahrají tam téměř všichni písničkáři a s Krychlí se rozloučím pateticky, svou lyrickou básní Balada o prdu. Pak předám štafetu Zipovi a pujdu se ožrat.

*A co budeš dělat dál? Víš o tobě, že se stále částečně věnuješ publicistice?*

Opravdu jen částečně, spíš píšu pro herní časopisy, především dělám návody do Tipstation magazínu, občas recenze do magazínu Play. Vzhledem ke svému současnému zaměstnání jako redaktor webových stránek časopisu Bravo se musím chtít nechtě zabývat i pop scénou. To je děs.

*Když už jsme u té publicistiky - součástí Krychle samozřejmě doted' bývala i vystoupení zajímavých hudebních hostů. Objevil jsi díky tomu nějakou zajímavou kapelu nebo písničkáře? Jaký je tvůj názor na současnou folkovou nebo folkrockovou scénu vůbec? Stíháš to sledovat?*

Nedávno jsem dal dohromady seznam lidí, co v Krychli vystupovali jako hosté a skoro jsem se až zhrozil, jak jsme to všechno mohli zvládnout. Já ho tady mám sebou, takže udělám jen malý výběr. V prvním období 1988-89 to byli například Bokomara, Dokolečka, Macadam, Láďa Straka s Milošem Dvořáčkem, Vladimír Merta, Honza Hučín, Petr Skoumal a Jan Vodňanský, kapely Děsně fajn, ANTA, P.A.Douši, písničkáři Moravec, Černohouz, Konvrzek. V posledním období opět Bokomara, Veselá tráva, Ryby, Ukume, Magison, Janka Kúdelová, Petr Hubacz s kapelou, Vladimír Čáp, Pětník, Pája Jindrák, Qěták-Holeček, Lucka Faltýnková, Bůhví, VMTN. Mým největším objevem byla ovšem někdy na podzim 1988 kapela Humbuk, kterou jsem okamžitě zlanal do Krychle jako stálé členy. A k poslední části otázky - sleduju to, ale opatrně :-). Byl jsem před dvěma lety na Zahradě a odjížděl jsem dost zklamaný, většina kapel hraje sice technicky téměř dokonale, ale málokdo umí napsat písničku. Je to spíš exhibice ve stylu - mrkejte, jak to zvládneme zahrát a zazpívat hezký vokály. Naopak, vyrojilo se poměrně dost dobrých písničkářů.

*V tuto chvíli bych na tebe měl prásknout, že taky pravidelně sedáváš například ve finálové porotě Tramské Porty - to jen na vysvětlenou čtenářům, protože bych rád celkem fundovanou odpověď: Co myslíš, že tedy dělá kapelu nebo její repertoár jedinečným? Je to jen ta dobře napsaná písnička? Nebo i něco jiného? Jaký je Tvůj názor?*

Tramská Porta je specifická v tom, že se ta hlavní cena dává za interpretaci, takže tu autorská činnost jde trochu do pozadí. Jinak preferuji dobrou písničku před dokonalou formou interpretace. Kapelu dělá většinou jedna opravdu výrazná osobnost s vlastním muzikantským názorem, tam, kde chybí, jde opravdu většinou jen o ten drill. Obecně řečeno dělá dobrou kapelu propojení všech aspektů, od dobře napsané písničky s kvalitním textem přes interpretaci bez viditelných přehmatů až po důvěryhodný projev na pódiu.

*Takže kdybys měl poradit nějaké čerstvě zformované kapele jaké věci jsou pro ně*

Napsal uživatel Šaolín  
Úterý, 21. prosinec 2004 04:00

---

*nejdůležitější, co by to bylo?*

Jít si svou cestou, nekopírovat Nezmary, Kameloty, Hoptropáky. A mít dost pokory. Tu mají ovšem vždycky jen ti, kteří opravdu něco umějí.

*Kdybys měl jednou větou promluvit do duše průměrnému folkovému posluchači, co bys mu vzkázal?*

Průměrný folkový posluchač neexistuje, Šaolíne, to bys měl vědět. Existuje průměrný posluchač Sámera Issy nebo průměrný posluchač Leoše Mareše. Folkoví posluchači jsou všichni nadprůměrní a proto je tak těžký je oblbnout :-).

*Díky za rozhovor.*